

Procesbeschrijving

Aanleiding

De gemeenteraad van de gemeente Hellendoorn heeft op 28 oktober 2014 het college gevraagd te onderzoeken hoe in de geest van Right to Challenge burgerparticipatie en maatschappelijke initiatieven binnen de Wmo in Hellendoorn mogelijk gemaakt kunnen worden en naar aanleiding hiervan met een voorstel te komen. In de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 2015 en de Bibliotheekwet is het Right to Challenge opgenomen; dit recht biedt bewoners en buurtinitiatieven de mogelijkheid de gemeente uit te dagen om (publieke) taken over te nemen.

Het college staat positief tegenover dit recht en heeft uitvoering gegeven aan het onderzoek door onder andere te participeren in het project Overheidsparticipatie en Burgerkracht (OPBK), door Arcon en Stimuland. Dit is een project van 14 gemeenten die samen aan de slag zijn gegaan met de doorontwikkeling van het thema Overheidsparticipatie en Burgerkracht. Tijdens dit project is er een samenwerking ontstaan tussen de uitvoering van het college en een aantal raadsleden die een werkgroep hebben gevormd om samen te ontdekken hoe we vorm kunnen geven aan het recht op uitdagen (Right to Challenge) binnen de gemeente Hellendoorn¹.

Als gemeente zijn we al op verschillende manieren, bijvoorbeeld door onze organisatiefilosofie, 'Learning Lab', 'Toekomst is lokaal' en het project 'Bestuurlijke vernieuwing', aan het ontdekken hoe we anders kunnen samenwerken om gewenste effecten in onze samenleving te bereiken. Binnen de gemeente Hellendoorn zijn veel groepen inwoners die actief meedenken en acties ondernemen om een bijdrage te leveren aan de leefbaarheid van onze gemeente. Om binnen onze gemeente (nog) meer ruimte te creëren voor initiatieven, is er samen met inwoners en organisaties uit de gemeente Hellendoorn onderzocht welke werkwijze en uitgangspunten van het 'recht om uit te dagen' passen bij de gemeente Hellendoorn. Eén van de uitgangspunten die door alle partijen gedeeld wordt, is om de mogelijkheden die dit recht biedt niet te beperken tot enkel de Wmo, maar om juist ook ruimte te creëren voor initiatieven op andere gebieden.

In deze notitie wordt het recht om uit te dagen verkend aan de hand van de volgende vragen:

1. Waar hebben we het over?
2. Wat zijn de ervaringen met dit recht?
3. Hoe denken inwoners en maatschappelijke organisaties uit de gemeente Hellendoorn over het recht op uitdagen?
4. Hoe kunnen we vorm geven aan het 'recht op uitdagen'?

Met de verkregen informatie is een procesvoorstel opgesteld, waarbij niet alles al vastligt, maar waarbij het recht om uit te dagen al doende - samen met inwoners - vorm krijgt en waarbij de gemeente actief aandacht vestigt op dit recht.

¹ Zie bijlage 1 voor een overzicht van de opbrengsten van deze raads werkgroep.

1. Waar hebben we het over?

Right to Challenge (recht op uitdagen) gaat verder dan andere bewonersinitiatieven waar het gaat om eigenaarschap en zeggenschap. Het recht is (nog) niet uitgewerkt en vastgelegd in een Algemene maatregel van bestuur (Amvb) en is dus nog niet verplicht, maar motiveert gemeenten om de mogelijkheid te bieden aan bewoners om taken over te nemen.

Het is afkomstig uit het Verenigd Koninkrijk en is bedoeld om de invloed van burgers op het lokaal bestuur te vergroten. In de praktijk betekent dit dat zij mee kunnen doen bij aanbestedingen door de overheid. De lessen uit Engeland zijn dat een andere manier van kijken en waarderen van maatschappelijk initiatief, en een goede ondersteuning, belangrijke voorwaarden voor succes zijn. In de praktijk is het recht op uitdagen in Engeland weinig toegepast. De concurrentie met commerciële partijen tijdens een aanbestedingstraject blijkt lastig. Bewonersinitiatieven moesten ingewikkelde trajecten volgen. Ze staan op kennisachterstand en hebben weinig ondersteuning. De overheid voelt zich vooral aangevallen. Wat het opgeleverd heeft, is dat gemeenten nu eerder in gesprek gaan met bewonersgroepen. Engelse bewonersorganisaties pleiten nu voor een andere aanpak. Ook het Britse Lagerhuis wil inmiddels een andere invulling van dit recht (Bron: VNG, 2017).

De Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) hanteert de volgende definitie voor het omschrijven van het recht: "Right to Challenge staat voor: het recht om uit te dagen. De kern van de aanpak is dat een groep (georganiseerde) bewoners taken van gemeenten kunnen overnemen als zij denken dat het anders, beter, slimmer en/of goedkoper kan. De relatie tussen overheid en bewoners verandert zo in een opdrachtgever-opdrachtnemer relatie."

Burger- en overheidsparticipatie en het recht op uitdagen

Op dit moment wordt binnen de gemeente Hellendoorn al actief gewerkt met burger- en overheidsparticipatie. Bij nieuw beleid of projecten wordt op basis van onze participatiecode vooraf ingeschat aan welke rol inwoners, organisaties en instellingen behoefte hebben en dus ook welke rol de gemeente hierin heeft. In de organisatie merken we dat de termen burgerparticipatie en overheidsparticipatie vaak door elkaar heen gebruikt worden. Ook de scheidslijn met het 'recht op uitdagen' is dun. Daarom proberen we in onderstaand overzicht onderscheid te maken in initiatiefnemer en eigenaarschap. Waarbij met eigenaarschap bedoeld wordt: verantwoordelijk voor de uitvoering. Naast onderstaande categorieën bestaat er ook nog een grijs gebied waarbij bijvoorbeeld het eigenaarschap wel over gaat naar inwoners/organisaties/instellingen, maar het eerste initiatief daartoe niet door hen is genomen.

	Rol van de gemeente	Rol van inwoners, organisaties, instellingen	Voorbeelden:
Burgerparticipatie	Initiatiefnemer (blijft eigenaar)	Participeert	Inwoners denken mee tijdens beleidsontwikkeling.
Overheidsparticipatie	Participeert	Initiatiefnemer (blijft eigenaar)	Gemeente ondersteunt 'Dorpsontwikkelingsplannen'.
Het recht op uitdagen	Opdrachtgever (geeft eigenaarschap over)	Initiatiefnemer (wordt opdrachtnemer)	Het groenonderhoud wordt deels overgenomen van de gemeente.

2. Wat zijn de ervaringen met dit recht?

In 2014 zijn in verschillende gemeenten in Nederland moties aangenomen met betrekking tot Right to Challenge; verschillende gemeenten onderzoeken momenteel hoe zij hier vorm aan kunnen geven. Veel gemeenten zijn nog zoekende. Daarnaast zijn er ook gemeenten die (nog) niet aan de slag zijn met Right to Challenge; zij geven aan al bezig te zijn met het faciliteren van bewoners initiatieven en geen meerwaarde te zien in Right to Challenge. Ook een aantal gemeenten (bijvoorbeeld Utrecht, Rotterdam en Eindhoven) zijn gestart met experimenten op het gebied van Right to Challenge. Hoewel de aanpak bij de verschillende gemeenten van elkaar verschilt gaat het bij alle genoemde gemeenten om loslaten van verantwoordelijkheid en regels, ruimte creëren, experimenteren en samenwerken.

Binnen de gemeente Hellendoorn is al veel ervaring met bewoners- en overheidsparticipatie. Bijvoorbeeld het beheer van dorpsbudgetten door de Plaatselijke Belangen, dorp- wijk en sportaccommodaties die (geheel of gedeeltelijk) door vrijwilligers beheerd worden, of het groenonderhoud in Haarle dat door het Plaatselijk Belang (samen met plaatselijke verenigingen) wordt onderhouden. In het coalitieakkoord 2014 – 2018 “Samen aan zet” wordt in relatie tot de verdere omslag naar de participatiesamenleving in Hellendoorn aangegeven: *“Meer en meer is de samenleving aan zet. Gemeenteraad, college en organisatie willen en moeten ruimte maken voor mensen en buurten, organisaties en bedrijven die maatschappelijk actief zijn”*. Het recht om uit te dagen sluit aan bij deze ambitie en is een manier om hier een bijdrage in te leveren. Ook de organisatiefilosofie van de Gemeente Hellendoorn past hierbij: *“Wij willen een organisatie zijn: die een duidelijke koers (zowel in- als extern) volgt, die efficiënt werkt en kan inspelen op veranderingen; die dat doet met onze partners in de samenleving; waarvan de medewerkers proactief en maatschappelijk bewust zijn.”*

3. Hoe denken inwoners en maatschappelijke organisaties uit de gemeente Hellendoorn over het recht op uitdagen?

De gemeente Hellendoorn zet in op een breed draagvlak voor een lokaal gekozen invulling van de definitie van het recht op uitdagen. Draagvlak bij inwoners, maatschappelijke organisaties, het college, de gemeentelijke organisatie en de gemeenteraad is van groot belang. Daarom zijn er verschillende gesprekken gevoerd met belanghebbenden.

Uit een themabijeenkomst met inwoners en maatschappelijke organisaties bleken er een aantal aspecten wenselijk²:

- Gelijkwaardige houding tussen gemeente en initiatiefnemer (gelijk ambitieniveau, oplossingsgericht, transparant, eerlijk, begrip en waardering hebben)
- Het initiatief moet maatschappelijk nut hebben
- Eén aanspreekpunt binnen de gemeente
- Zorgen voor continuïteit (evaluatiemomenten inplannen)
- De gemeente behoort het algemeen belang te bewaken en de wettelijke kaders te toetsen
- Ondersteuning bieden in het totstandkomen van het voorstel
- Niet beperken tot bepaalde onderwerpen: alles is welkom en samen kijken hoe je verder kunt komen

² Zie bijlage 2 voor een verslag van deze bijeenkomst.

- Duidelijk maken dat het recht op uitdagen een recht is: geen plicht én niet uit bezuinigingsoogpunt
- Veel bekendheid geven over mogelijkheden om ideeën aan te wakkeren en podium geven aan successen die er al zijn

4. Hoe kunnen we vorm geven aan 'het recht op uit dagen'?

Het recht op uitdagen is een van de manieren die er voor zorgt dat inwoners meer zeggenschap kunnen krijgen over hun eigen leefomgeving. Omdat dit middel past binnen de participatiesamenleving en we als gemeente nog meer ruimte willen bieden aan initiatieven (niet alleen binnen de Wmo) willen we meer aandacht vestigen op dit recht, zodat inwoners weten van de mogelijkheid om hier gebruik van te maken.

Hiertoe willen we de volgende acties uitvoeren:

1. Communicatie: de mogelijkheid van het recht actief onder de aandacht te brengen van onze inwoners;
2. Open houding: ervoor zorgen dat medewerkers van de gemeente een open houding hebben ten opzichte van het recht en weten hoe er om wordt gegaan met deze initiatieven;
3. Proces naar besluitvorming inrichten: vier of vijf aanspreekpunten binnen de gemeente aanstellen die samen een kernteam vormen. Dit team wordt door de vakafdeling benaderd bij een mogelijk 'recht op uitdagen' voorstel. Zij kunnen meedenken en adviseren. Uiteindelijk zal de betreffende vakafdeling een integraal voorbereid advies geven aan het college.

De gemeente staat positief tegen het 'recht op uitdagen' en wil dit faciliteren. Wel zijn we als gemeente verantwoordelijk voor de uitvoering van gemeentelijke taken en zal er dus over ieder voorstel besluitvorming moeten plaatsvinden. We gaan er hierbij van uit dat wanneer het om een 'recht op uitdagen voorstel' gaat, het gaat om het overnemen van een substantiële gemeentelijke taak (voortkomend uit verantwoordelijkheden van de gemeente). Een regulier marktinitiatief valt niet onder het 'Recht op uitdagen' (deze marktpartijen doen al mee aan huidige aanbesteding- en inkooptrajecten.) Bij het overnemen van gemeentelijke taken horen ook het voldoen aan de kwaliteitseisen die het bestuur aan deze taken stelt. De gemeente zal vervolgens toezicht moeten houden op het daadwerkelijk voldoen aan de gestelde eisen. De gemeente blijft eindverantwoordelijk en als het mis gaat, wordt de gemeente daarop aangesproken. Om te komen tot besluitvorming over een voorstel treden initiatiefnemer en gemeente samen in overleg. Hiervoor zal de gemeente een (vakinhoudelijk) contactpersoon aanwijzen die een integraal advies zal geven aan het college. De vakafdeling zal gebruik maken van de 'recht op uitdagen' aanspreekpunten, die samen een kernteam vormen. De vakinhoudelijke contactpersoon kan samen met de initiatiefnemer het voorstel (indien nodig) verder in kaart brengen. Het kernteam kan hierbij ondersteuning bieden en meedenken.

Een uitwerking van de genoemde acties:

Communicatie (initiatieven activeren en opsporen)

Inwoners, zzp'ers, bedrijven, maatschappelijk ondernemers of samenwerkingsverbanden hebben ongetwijfeld ideeën over hoe zij bijvoorbeeld de zorg, de toeleiding naar werk of de

groenvoorziening beter en/of efficiënter kunnen organiseren. Dit zegt echter nog niet dat zij met hun ideeën de gemeente uit komen dagen. We moeten daarom ook zelf op zoek naar initiatieven die in aanmerking komen voor het recht om uit te dagen en deze activeren. Dat betekent het volgende:

- *We informeren de samenleving. Via reguliere media en communicatiekanalen, maar ook door het gesprek aan te gaan met bewoners met initiatieven. Dat betekent dat we de initiatieven in de gemeente moeten kennen. We bepalen niet zelf de domeinen waarop we uitgedaagd kunnen worden, dat bepalen de initiatiefnemers. In de communicatie geven we wel voorbeelden van domeinen aan om de inwoners te inspireren. Voorbeelden zijn beheer en onderhoud van groen en straten, begeleiding bij re-integratie en bevorderen van de lokale werkgelegenheid, cultuur, winkelstraatmanagement, bedrijventerreinen enzovoort.*
- *Initiatiefnemers kunnen we verleiden om met een voorstel te komen door met hen mee te denken en partijen bij elkaar te brengen die gezamenlijk iets voor elkaar kunnen betekenen (bijvoorbeeld door het organiseren van een gesprek). We beginnen hierbij bij de behoeften van de partijen.*
- *We kunnen de samenleving uitdagen door inzichtelijk te maken wat de kosten zijn van bepaalde taken. Dit inzicht kan mensen inspireren om met een (beter of efficiënter) alternatief te komen.*
- *In gesprek gaan met raadsleden over een eventuele ambassadeursrol waarin ze inwoners kunnen stimuleren om de gemeente uit te dagen.*

Open houding

Een positieve houding van de gemeente tegenover het recht op uitdagen is van groot belang. Het gaat om het creëren van gelijkwaardig partnerschap. De rol van de gemeente is verschillend en afhankelijk van de fase waarin een voorstel zich bevindt: opsporen, enthousiasmeren, meedenken, samenwerken, adviseren en faciliteren. In de Gemeente Hellendoorn zijn al diverse trainingen aan ambtenaren gegeven op het gebied van burger- en overheidsparticipatie. Ook zijn er verschillende trainers binnen onze gemeente actief, die hier een rol in kunnen spelen. De organisatiefilosofie van onze gemeente draait om het flexibel en wendbaar zijn: hier doen we al veel in (bijvoorbeeld co-creatie processen en in de aanpak van projecten), en het naar buiten treden met 'het recht op uitdagen' past hier goed bij.

Proces naar besluitvorming over een voorstel

- Een voorstel komt binnen bij de gemeente en wordt naar het betreffende vakteam doorgestuurd. Sommige voorstellen zullen ingewikkelder zijn om samen met een initiatiefnemer uit te zoeken dan anderen. Er vindt daarom besluitvorming plaats over de uitvoerbaarheid van een voorstel door het college. Om te komen tot besluitvorming treden de initiatiefnemer en de gemeente in overleg. Vanuit het vakteam wordt het voorstel gedeeld met de 'recht op uitdagen' aanspreekpunten binnen de gemeente. Zij worden benaderd als er vragen zijn over het recht op uitdagen (van medewerkers of bewoners) en denken mee tijdens het proces. Op basis van het voorstel wordt door de vakinhoudelijk contactpersoon een integraal voorbereid advies uitgebracht aan het college. Het college zal een besluit nemen om een initiatief verder uit te zoeken (indien nodig) of besluiten over het al dan niet overdragen van een dienst of taak. Elk voorstel zal om andere voorwaarden vragen, waardoor het lastig is om op voorhand al criteria vast te stellen. Wel is het belangrijk dat:

- Het voorstel uit de gemeenschap zelf komt
- Het voorstel gedaan wordt door een rechtspersoon
- Er voldoende continuïteit geboden kan worden
- Er voldoende draagvlak is
- We weten welke risico's het voorstel met zich meebrengt en hoe we daar mee om kunnen gaan
- Het voorstel niet strijdig is met de (aanbestedings)wet

In onderstaand voorbeeld wordt een verwachte weergave gegeven van de verschillende onderdelen van het proces.

Een voorbeeld:

1. Een inwoner belt naar het Klant Contact Centrum en zegt: "Ik heb een voorstel voor het opruimen van zwerfvuil in onze gemeente."
2. De KCC medewerker geeft dit bericht door aan een vakinhoudelijke ambtenaar die vervolgens contact opneemt met de inwoner.
3. De contactpersoon maakt na een eerste gesprek een afweging of het een mogelijke 'recht op uitdagen' is op basis van een aantal criteria (gaat het om een dienst die de gemeente nu uitvoert of uitbesteedt en die iemand op een andere manier aan wil pakken/ gaat het om mogelijke verschuiving van financiële middelen).
4. Indien het gaat om een 'recht op uitdagen' voorstel: de vakinhoudelijke contactpersoon deelt het voorstel met de 'recht op uitdagen' aanspreekpunten. Dit kernteam met aanspreekpunten zal meedenken tijdens het proces.
5. De vakinhoudelijk contactpersoon legt het voorstel (projectplan) voor aan het college met daarin een integraal voorbereid advies om het voorstel wel of niet verder uit te werken of al-dan-niet over te gaan tot inkoop of aanbesteding.

Financieel kader

Financiële middelen moeten komen vanuit bestaande budgetten, er komen dus geen 'extra' middelen vrij voor het recht om uit te dagen. Het zijn de budgetten waarmee we de publieke taken die we nu inkopen ook bekostigen. Kosten en dekking zijn afhankelijk van het type initiatief waarmee inwoners de gemeente uitdagen. Dit vereist maatwerk, vandaar dat het college een besluit neemt op basis van een integraal voorbereid advies.

Risico's

Landelijk en ook binnen onze gemeente is nog niet veel ervaring met dit recht. Het zal daarom ook risico's met zich mee kunnen brengen. Bijvoorbeeld wanneer het gaat om aansprakelijkheid en in welke mate kwaliteit en continuïteit van een voorziening gegarandeerd kan worden. Tijdens 'recht op uitdagen' processen zullen we ontdekken welke voorwaarden gesteld moeten worden. Ook zal de kerngroep met aanspreekpunten, indien nodig ad hoc aangevuld met vakspecialisten, stil staan bij de volgende vragen:

- Hoe zorgen we ervoor dat deze initiatieven niet stuklopen op bureaucratie?
- Aan welke voorwaarden moet een initiatief voldoen?
- Op welke manier kan de kwaliteit en continuïteit geborgd worden?

- Welk effect heeft het recht op de werkgelegenheid?
- Voor welke taken en activiteiten leent het recht op uitdagen zich (niet)?
- Wat zijn de risico's van het laten uitvoeren van bijvoorbeeld Wmo taken door inwoners?
- Wat is de rol en de verantwoordelijkheid van de gemeente?
- Wat betekent het recht voor de interne werkwijze van de gemeente (bewonersinitiatieven gaan vaak over de gemeentelijke domeinen heen)?
- Op welke wijze kan het recht meegenomen worden voor diensten die normaliter door professionele opdrachtnemers worden uitgevoerd?

Vervolg en planning

Dit recht om uit dagen, wat aansluit op onze ambities maar tegelijk ook een stap verder gaat, vraagt om experimenteren en er zo van te leren. We streven er naar om in de eerste twee jaar 3 tot 5 voorstellen te krijgen. Tijdens processen zal er continue monitoring plaatsvinden door de recht op uitdagen aanspreekpunten (die samen een kernteam vormen). Naar aanleiding van de ervaringen in de eerste twee jaar kunnen de kaders van het recht op uitdagen verder ontwikkeld worden. Daarbij maken we ook gebruik van ervaringen van andere gemeenten die experimenteren met dit recht. In 2020 zal er een evaluatie plaatsvinden.

Bijlage 1. Opbrengsten raads werkgroep

Right to Challenge

Bevindingen Werkgroep Raad

1. Met welk doel bieden we ruimte voor Right to Challenge?

Waar ligt de focus op? (onderstaand een overzicht van de mogelijkheden)

- Kwaliteit/innovatie/maatwerk (co-creatie inwoners en bestaande maatschappelijke organisaties?)
- Participatie/versterken gemeenschap
- Versterken lokale economie
- Versterken zelforganisatie
- Verbeteren relatie overheid en inwoner
- Empowerment? (bijvoorbeeld cliënten GGZ die in zelfbeheer dagbesteding organiseren)
- ...

De werkgroep zou er door middel van Right to Challenge vooral voor willen zorgen dat inwoners meer zeggenschap en eigenaarschap krijgen over de leefbaarheid, dienstverlening en welzijn in hun buurt, kern of dorp. Ook willen ze werken aan de ambitie om op een creatieve en innovatieve manier samen te werken met inwoners en organisaties die voorstellen hebben die de kwaliteit van de dienstverlening en ondersteuning verbeteren.

2. Over welke taken kan het gaan?

- Alleen taken waarvoor de gemeente juridisch de plicht heeft om het Right to Challenge toe te passen als hier beroep op wordt gedaan (mo Bibliotheekwet)
- Alle bovenwettelijke en wettelijke taken die gemeente uit moet voeren
- Alle taken waar de gemeente geld voor heeft opgenomen in de begroting met uitzondering van wettelijke taken die alleen door gemeente uitgevoerd mogen worden
- Moet het een bestaande dienst vervangen of mag het ook een nog niet bestaande innovatieve/aanvullende dienst zijn?
- Moeten het taken zijn waarvan contractperiode van huidige aanbieder is verlopen?
-

De werkgroep zou alle taken en diensten hiervoor open willen stellen. Daarnaast mogen het ook nieuwe taken en diensten betreffen. Het gaat er dan om dat er gericht wordt op het bereiken van een maatschappelijk effect.

3. Wie mag uitdagen?

- Individuele inwoner
- Inwonersgroepen
- ZZP-ers uit eigen gemeente
- Ondernemers die maatschappelijk ondernemen
- Vragen die daarbij extra gesteld kunnen worden
 - Het Rtc is in principe voor collectief van inwoners. Sluit dat individuen uit die goed idee hebben?
 - Wanneer is er sprake van een collectief?

- Als een uitdager samen met andere buurtbewoner initiatief neemt?
- Als er een groep uitdagers ontstaat. Hoe groot moet die groep dan zijn?
- Als een Plaatselijk belang het als collectief erkent/betrokken wordt?
- Moet het collectief ook een rechtspersoon zijn alvorens uit te kunnen dagen?
Bijvoorbeeld een vereniging, stichting of coöperatie.
- Mogen bewonersgroepen/partijen buiten gemeentegrenzen ook uitdagen?
- Mogen het ook combinaties zijn van bestaande aanbieders met inwoners(groepen)?
- Mag het lokale welzijnswerk bijvoorbeeld onderdeel zijn van uitdaging in de rol van ondersteunen zelforganisatie?

De werkgroep zou inwoners, verenigingen en stichtingen uit de gemeente Hellendoorn willen uitnodigen de gemeente uit te dagen. 'Cocreatie' (hulp van buiten) is uiteraard toegestaan. Dit zien we dan het liefst door maatschappelijke organisaties of ondernemers die ook uit deze gemeente komen. Toch moeten het wel de inwoners zijn die met een voorstel komen.

4. Wat zijn voorwaarden?

- Moet het aantoonbaar een bijdrage leveren aan de leefbaarheid van de gemeente Hellendoorn?
- Moet het kwaliteit dienst aantoonbaar verbeteren?
- Moet het aantoonbaar goedkoper zijn/zelfde budget of zelfs meer kosten
 - Voor wie goedkoper? Voor de gemeente? of draagt gemeente budget over en geeft gemeente mogelijkheid het overgehouden geld elders in gemeenschap in te zetten?
- Moet het innovatief/anders zijn?
- Moet het een bestaande dienst vervangen of mag het ook een nog niet bestaande innovatieve/ aanvullende dienst zijn?
- Moet het aantoonbaar beter aansluiten bij lokale omstandigheden?
- Moet het uit de gemeenschap zelf komen?
- Moeten de initiatiefnemers zijn geworteld in de eigen buurt/wijk van het gebied?
- Moet het gesteund worden door meerdere inwoners?
- Mag het een regulier marktinitiatief zijn? (marktpartijen die reeds mee doen aan huidige aanbesteding- en inkooptrajecten.)
- Mag het nadelig uitpakken voor aantal andere inwoners (initiatief schaadt geen andere bewoners)?
- Moet het duurzaam zijn (langere tijd uitvoerbaar)?
- Moet het exploitabel zijn?
- Moet aangetoond worden dat initiatiefnemers voldoende kennis en ervaring hebben de afgesproken prestaties na te kunnen komen?
- Moet het aan zelfde kwaliteitseisen voldoen als een professionele aanbieder?
 - Moet het aan zelfde veiligheidseisen voldoen als professionele aanbieder? Of zijn minimale wettelijke veiligheidseisen voldoende?
 - Moet het voldoen aan bepaalde keurmerken?
 - Moet het geschoold personeel in dienst hebben?
 - Moet het werken met mensen met VOG verklaring?
 - Moet het bepaald percentage mensen met afstand tot arbeidsmarkt in dienst hebben?
 - Moet het op zelfde wijze kunnen registreren en diensten verantwoorden?

De werkgroep heeft gesproken over het hanteren van de volgende voorwaarden:

- Het voorstel levert aantoonbaar een bijdrage aan de leefbaarheid van de gemeente Hellendoorn
- De kwaliteit van de te vervangen taak moet minimaal van gelijk niveau zijn
- De kosten voor de uitvoering van de taak mogen niet hoger zijn dan de huidige kosten (de gemeente hevelt het budget over en biedt de mogelijkheid, in overleg, om overgehouden financiële middelen elders in de gemeenschap in te zetten)
- Het voorstel moet een bestaande dienst (deels) vervangen
- Het voorstel moet uit de gemeenschap zelf komen
- Het voorstel moet gesteund worden door meerdere inwoners;
- Een regulier marktinitiatief mag geen voorstel indienen. (Hiermee wordt bedoeld: marktpartijen die reeds mee doen aan huidige aanbesteding- en inkooptrajecten.)
- Per voorstel zal gekeken moeten worden aan welke kwaliteitseisen het moet voldoen.

5. Als we voor een experimentperiode kiezen:

- Hoeveel projecten?
- extra begroting?

De werkgroep zou willen starten met één of meerdere experimenten, dat ligt aan de grootte van de voorstellen. Inwoners mogen een voorstel indienen waarin ze aangeven waarom ze de uitvoering van een bepaalde taak beter of efficiënter kunnen en daarbij geven ze ook aan welke taak vervangen zal worden (en op welk termijn) en welk effect zij hierdoor zullen bereiken.

Het voorstel krijgt dan de mogelijkheid om tijdens een aanlooperperiode uit te groeien naar een challenge. Hiervoor ontvangen zij ondersteuning van de gemeente en/of het lokale welzijnswerk. En eventueel tussentijds financiële middelen om hun voorstel uit te werken en eventueel alvast in pilotvorm te starten.

Hiervoor zou een startkrediet in het leven geroepen kunnen worden. Dat startkrediet bestaat dan uit uren voor ondersteuning in de verdere uitwerking van het eerste voorstel, gefaciliteerd door de gemeente. Eventueel overbruggingssubsidie tot gunning aanbesteding om een voorstel niet te laten 'doodbloeden'. Op basis van een plan wordt bepaald of het voorstel een startkrediet ontvangt voor een aanlooperperiode. Na een jaar(?) van de duur van het experiment zal er een evaluatie plaatsvinden om in kaart te brengen wat de effecten van het experiment zijn.

6. Verwacht traject als er een voorstel ingediend wordt:

- Aanmelding van het voorstel
- Intake gesprek
- Ondersteuning op maat voor het maken van een plan (door de gemeente en de Welle?)
- Het plan voorleggen aan de projectgroep
- Voorkantanalyse door projectgroep (op basis van het plan)
- Uitzoeken van juridische gevolgen
- Projectgroep geeft een advies aan het college
- College neemt besluit

- Ondersteuning bij aanbesteding bij positief besluit door college

7. Wie kunnen er in de projectgroep zitten?

- Ambtenaar/Ambtenaren
- Stichting De Welle
- Inwoners
- Raadsgriffier
- Roulerend Raadslid
-

(Hier zijn door de werkgroep geen duidelijke keuzes in gemaakt?)

8. Wat kunnen we ontdekken?

Tijdens een experimenteerfase komen een aantal vragen aan bod:

- Hoe zorgen we er voor dat inwoners in aanraking gebracht worden met Right to Challenge?
- Hoe zorgen we er voor dat voorstellen niet verstrikt raken in bureaucratie?
- Aan welke voorwaarden moet een bepaald voorstel voldoen (per voorstel is dit anders)?
- Hoe kunnen we de kwaliteit en continuïteit borgen?
- Welk effect heeft Right to Challenge op werkgelegenheid (is er sprake van arbeidsverdringing)?
- Zijn er taken waarvoor Right to Challenge zich niet leent?
- Wat betekent Right to Challenge voor de interne werkwijze binnen de gemeente?
- Wat is de rol en verantwoordelijkheid van de gemeente?
- Hoe kan maatschappelijke effect gemeten worden?
- Hoe kan Right to Challenge na deze experimentfase meegenomen worden in het reguliere inkooptraject?

9. Wat zijn de risico's?

Landelijk en ook binnen onze gemeente is nog niet veel ervaring met Right to Challenge. Het experiment zal daarom ook risico's met zich mee kunnen brengen. Bijvoorbeeld wanneer het gaat om aansprakelijkheid en in welke mate kwaliteit en continuïteit van een voorziening gegarandeerd kan worden. Om risico's te beperken kunnen er voorwaarden gesteld worden. Tijdens een experimenteerfase kunnen we ontdekken of en welke voorwaarden aangepast zullen moeten worden.

UITDAGERS GEZOCHT

Nekuitstekers, vooruitlopers, durfals, (prikkelende titel) etc...

(die onze diensten kunnen verbeteren?)

Zoals de titel al doet vermoeden zijn wij – de gemeente Hellendoorn- op zoek naar mensen die zich herkennen in één van de bovengenoemde omschrijvingen. Of wellicht ken je (kent u) wel iemand op wie dit van toepassing is. Wij willen namelijk U, inwoner van de gemeente Hellendoorn, de mogelijkheid bieden om meer zeggenschap te krijgen over uw eigen leefomgeving en dagen u uit om met voorstellen te komen.

Right to Challenge

De gemeente is verantwoordelijk voor veel taken, zoals het groenonderhoud in de openbare ruimte, het verstrekken van hulpmiddelen voor mensen die slecht ter been zijn en het plaatsen van verkiezingsborden. Soms doen we die zelf, soms besteden wij deze uit bij andere partijen. Wij als gemeente Hellendoorn bieden u de kans om mee te dingen naar de opdracht voor uitvoering van die taak. Dit heet 'Right to Challenge' ofwel: het recht van inwoners om de gemeente uit te dagen.

Creativiteit, vernieuwing en betrokkenheid

“Wat levert dit mij op?” horen wij u denken. In de eerste plaats zult u, doordat u meer invloed en zeggenschap heeft, meer betrokken zijn met uw omgeving (en de manier waarop de gemeente werkt?). Het is immers uw voorstel dat u kunt gaan uitvoeren. Daarnaast hopen wij hiermee dat uw creatieve en vernieuwende voorstellen leiden tot innovatie op allerlei gebieden. Dus, heeft u een voorstel hoe een taak van de gemeente anders en/of beter kan? Kom er dan mee!

Nieuw

Ook voor ons is dit proces nieuw en moeten wij nog veel leren. We zoeken dan ook enthousiaste inwoners die van een uitdaging houden. Inwoners die samen met ons willen experimenteren naar de mogelijkheden die Right to Challenge ons biedt.

Spelregels

Uitgebreidere informatie vindt u via info.nl. Kort gezegd staan we open voor voorstellen waarvoor we in de gemeentebegroting geld voor hebben opgenomen zoals voor onderhoud, dagbesteding en thuiszorg, maar ook voor (nog iets noemen)..... Een uitzondering maken we voor taken die we vanuit de wet zelf moeten blijven doen, zoals het verstrekken van paspoorten of het werk van de brandweer.

Wie kunnen ons uitdagen?

We richten ons in eerste instantie op de inwoners, verenigingen en stichtingen uit de gemeente Hellendoorn. Hulp van buiten is uiteraard toegestaan, dit zien we dan het liefst door maatschappelijke organisaties of ondernemers die ook uit deze gemeente komen.

Meld uw voorstel of stel uw vraag!

Neem contact op met X via uitdagen@hellendoorn.nl (*komt dan binnen bij gemeentebestuur*). Tijdens de voorbereiding krijgt u ondersteuning en samen zorgen we ervoor dat uw voorstel zo goed mogelijk zichtbaar en verwoord wordt. Voor meer informatie kunt u op de site kijken: [www. Hellendoorn.nl/uitdagen](http://www.Hellendoorn.nl/uitdagen)

Informele raadsbijeenkomst over Right to challenge (d.d. 12 juni 2017)

Aanwezig: Dennis op den Dries, André Oonk, Henk Maneschijn, Sonja Roessink, Anchela Mak, Hennie Reimert, Anja ter Harmsel, Thea ten Have, Femke de Kleine, Hetty Ligtenberg, Janine Pelleboer (beleidsmedewerker), Ruth Deddens (namens Arcon), Karin Zomer

Agendapunt 1, raadsleden bijpraten over de activiteiten van de werkgroep

Inleiding, de start:

Het thema Right to Challenge is in eerste instantie door raad en college/organisatie parallel aan elkaar opgepakt:

- Op 28 oktober 2014 heeft de raad een motie Right to Challenge aangenomen waarin de raad het college vraagt te onderzoeken hoe in de geest van Right to Challenge burgerparticipatie en maatschappelijke initiatieven binnen de Wmo in Hellendoorn mogelijk gemaakt kunnen worden en naar aanleiding hiervan met een voorstel te komen. Het college geeft uitvoering aan het onderzoek door te participeren in het project Overheidsparticipatie en Burgerkracht (OPBK), georganiseerd door Arcon en Stimuland.
- Het presidium bespreekt in juni 2016 een notitie kaderstellende onderwerpen raad, en stelt vast om onder meer het onderwerp Right to Challenge op te pakken. Een werkgroep gaat van start. 1e bijeenkomst 27 oktober 2016 en bespreekt wat RtC is, dat een Plan van aanpak nodig is met Kaders/randvoorwaarden, een Budget beschikbaar moet komen voor experimenten/pilots en een Plan van aanpak om inwoners uit te dagen om met initiatieven/voorstellen te komen. Daar is later aan toegevoegd de opdracht uit de motie Right to Challenge, vastgesteld in de raad van 8 november 2016 (programmabegroting) 'Het benodigde bedrag beschikbaar te stellen door de raad op basis van het gevormde werkplan van de werkgroep van de raad.'

Toelichting op de werkzaamheden van de werkgroep

In februari zijn de twee parallele lijnen samengevoegd. De werkgroep is daar op aangepast en verbreed: De werkgroep bestaat uit Thea ten Have, Sonja Roessink, Anja ter Harmsel, Ruben Minkjan, André Oonk, Janine Pelleboer (beleidsmedewerker). Arcon in de persoon van Ruth Deddens is daar als externe partner aan toegevoegd.

De werkgroep is bij elkaar geweest op 8 februari (thema aftasten, werkwijze bespreken), 27 februari (vanaf dat moment met Arcon), 20 maart, 3 april, 24 april.

Vanaf eind februari tot en met eind april is de werkgroep bezig geweest met het opstellen van een uitnodiging ofwel concept oproep aan inwoners. Aan de hand van deze praktijkopdracht komen keuzes aan de orde: wie willen we waarop uitdagen en binnen welke kaders.

De eindproducten bestaan uit een concept oproep en een notitie waarin de keuzemomenten zijn vastgelegd (de notitie is naar voorbeeld van de gemeente Groningen).

In de laatste bijeenkomst komt aan bod dat we nu wel als raadsleden keuzes hebben gemaakt, maar dat we dit ook aan (vertegenwoordigers van) inwoners zouden moeten voorleggen.

Idee is om een bijeenkomst te organiseren waarin die keuzes in een snelkookpan tot stand komen op een avond die daarnaast ook uitnodigend en leuk moet zijn. Na afloop hebben we dan drie producten liggen, de bevindingen van de werkgroep, van inwoners en een concept oproep.

De werkgroep (zonder raadsleden) heeft op 6 juni het college in een themasessie bijgepraat. Daaruit bleek dat het begrip Right to Challenge nog heel verschillend wordt uitgelegd, geven collegeleden aan dat het niets nieuws is en we dit al doen en wordt de vraag opgeworpen in hoeverre het met name over uitvoering gaat (collegetaak) en in hoeverre over kaders stellen (raad). Er zijn geen conclusies getrokken, de sessie is vooral één van uitwisseling geweest.

Samenvatting van de uitwisseling tijdens de informele raadsbijeenkomst

Er ontstaat een levendige, positieve discussie over Right to challenge, hoe goed dat past binnen de lopende ontwikkelingen van Hellendoorn. Maar ook over de definitie: wat verstaan we onder Right to Challenge, of er kaders/randvoorwaarden gesteld moeten worden bijv. wel/geen loonkosten, moet er sprake zijn van een groep van inwoners of is een individuele inwoner voldoende.

Wat is Right to Challenge: Aan de hand van een voorbeeld wordt het verschil tussen burgerinitiatief en RtC duidelijk gemaakt: Willen inwoners op een plek een nieuwe speeltuin, dan hebben we te maken met een burgerinitiatief. Willen inwoners het onderhoud van een bestaande speeltuin overnemen, dan spreken we van RtC.

Het groenonderhoud in Haarle en Weversstraatje in Nijverdal zijn bekende RtC-projecten. Andere voorbeelden die al eens zijn genoemd: Hulpfonds, dorpsbudgetten.

Kaders:

Wie? Groep of 1 persoon? Als het idee goed is, dan moet er een breder draagvlak te krijgen zijn dan van één persoon. Ook vanuit continuïteit is dat wel van belang.

Reguliere ondernemers mogen ondersteunen, maar inwoners nemen het initiatief. Wel opletten op concurrentievervalsing, meer op maatschappelijke effecten sturen dus via maatschappelijk aanbesteden.

Wat? Wat overnemen? Overnemen van diensten, diensten kosten geld, hoe zit dat dan met aanbesteden? Door veel meer naar maatschappelijke effecten te kijken dan naar aanbesteden van zakelijke diensten. En vanuit die maatschappelijke effecten kan een gemeente ook bij RtC wel afspraken maken over bijvoorbeeld norm wsw of sroi overnemen. Loonkosten? Moet kunnen, bijv coöperatie voor zorg kan niet alleen uit de voeten met vrijwilligers, dus moet ook loonkosten kunnen uitbetalen.

Verantwoordelijkheid. Rol gemeente: je blijft verantwoordelijk, is nu ook zo bij uitbesteding aan bedrijven. Inwoners pakken wel de regie, doen het op hun manier, Verschil is gemeente huren nu niet bedrijf in, maar groepje inwoners.

Meest belangrijke kader: niet alles dichtspijkeren, te veel omkaderen, gewoon gaan doen, kiek'n wat t wot: leren van pilots

Inwoners bereiken

'Hoe bereiken we onze inwoners':

Facebookcampagne wordt genoemd, evenals een avond voor maatschappelijke organisaties zodat die dit ook kunnen oppakken richting inwoners.

Inwoners uit andere gemeenten mooie voorbeelden laten zien (in Facebook campagne, You tube filmpjes, bijeenkomst, etc) uit Hengelo, Deventer, Groningen, Zwolle.

Inwoners niet het gevoel geven dat we iets over de schutting gooien.

Zeker niet als voorwaarde stellen dat het goedkoper moet, beter om te communiceren tegen zelfde prijs en in je achterhoofd houden dat bij een maatschappelijke meerwaarde de kosten wellicht iets hoger zouden mogen zijn.

Werkgroep wil weten wat Inwoners: zeggen/vinden. Geen belangstelling? Dan houdt het op. De aanwezige raadsleden vinden het prima om inwoners, adviesraden, PB's bij te betrekken, ook het welzijnswerk goed bij dit proces betrekken.

Zorg van te voren voor een goede, duidelijke Hellendoornse omschrijving, en voor goede monitoring van pilots. Dus geen afrekencultuur: we kiezen voor uitproberen.

De brief is in concept goed, de kwetsbare opstelling wordt gewaardeerd, geef wel voorbeelden aan, zorg ook voor een aantrekkelijke vertaling van brief naar flyer. .

Agendapunt 2: Vervolg

Voorstel werkgroep

De werkgroep stelt voor, dat wat er nu ligt mee te geven aan het college. Dat zou dan inclusief een advies zijn voor de vervolgstappen. Ook zou de werkgroep in het verdere proces daar in mee willen blijven denken, over onder meer een bijeenkomst voor inwoners (belangstellende inwoners, de adviesraden BLOS, WMO-raad, plaatselijk belangen, buurt aan zet groepen, De Welle etc). Het idee is om hen ditzelfde proces (brainstorm en 'voorlopige' keuzes maken) in een snel tempo ook door te laten maken. Die bevindingen kunnen dan naast die van de werkgroep worden gelegd om te zien in hoeverre er overeenkomsten zijn of toch andere uitgangspunten nodig zijn.

Discussie en uitkomst

Qua hoe nu verder met vervolgproces zijn er twee geluiden:

Enerzijds is er de gedachte om het totaal aan producten (bevindingen werkgroep, bevindingen inwoners, concept oproep) aan college voor te leggen, want het gaat vooral om een uitvoeringsvraagstuk. College wordt dan gezien als koppeling naar uitvoering en organisatie die dat dan moet bewaken.

Anderzijds willen raadsleden zelf het stuur in handen houden of beter gezegd met name inwoners meer stuur in handen geven.

De aanwezige raadsleden geven mee aan de werkgroep dat zij pleiten voor een initiatiefvoorstel gebaseerd op de bevindingen vanuit de werkgroep en de opinie van de inwoners ter vaststelling voor te leggen aan de raad en dat initiatiefvoorstel dan aan het college mee te geven.

Hoe nu verder: de werkgroep aan zet

De afgelopen twee jaar heeft de raad al vaker een initiatiefvoorstel gedaan, om het college kaders te kunnen meegeven bij de verdere uitwerking. Dat zou ook goed kunnen bij een nieuw onderwerp als Right to Challenge waar je als raad Hellendoornse kaders wilt meegeven aan het college.

Dus de uitgangspunten, zoals ook besproken in de bijeenkomst, kunnen we verder uitwerken en in een initiatiefvoorstel via presidium vast laten leggen door de raad.

Vanuit volksvertegenwoordigende rol, en in combinatie met de raad de boer op/oor te luisteren leggen bij de bevolking, past daarin ook de actie om het oor te luisteren leggen bij PB, adviesraden, De Welle en andere geïnteresseerde inwoners om hun bevindingen mee te nemen in het totaal. Dat maakt dan onderdeel uit van het initiatiefvoorstel.

Als raad heb je dan de kaders geschetst waar het college uitvoering aan kan gaan geven. Ook richting organisatie. Want voor uitvoering moet er dan ook nog wel een en ander gebeuren.

Volgende week woensdag 21 juni heeft de werkgroep een overleg en zal dit verder uitwerken.

Bijlage 2. Verslag Themabijeenkomst

Daag de gemeente uit!

5 september 2017

Aanwezigen: leden van de Wmo raad, Wijkvereniging de Blokken, PB Haarle, PB Marle, Reggewoon, Stichting de Welle, Buurt aan Zet!, Dorpsraad Hellendoorn, vrijwilligers

Gemeente Hellendoorn: raadsleden, Wethouder Coes en Wethouder Beintema, clustermanager Samenleving, beleidsmedewerker Maatschappelijke Ontwikkeling.

Arcon: Michel ten Vaarwerk(avondvoorzitter) en Ruth Deddens

Doel van de avond: Tips krijgen van inwoners die ervaring hebben met initiatieven opstarten. Waar moeten we als gemeente op letten als het gaat om 'het recht om uit te dagen'? Wat is belangrijk? Wat zijn valkuilen? Hoe wakkeren we ideeën aan?

Het recht om uit te dagen: inwoners kunnen taken en diensten overnemen van de gemeente (en daarbij ook verantwoordelijkheden en middelen)

Opening van de avond

Filmpje getoond over 'het recht om uit te dagen': https://m.youtube.com/watch?v=GM_BlbWsgcc

Naar aanleiding van het filmpje, welke voorbeelden kennen we in de gemeente Hellendoorn die gelinkt zijn aan het recht om uit te dagen?: *Overname van groen door Plaatselijk Belang Haarle, Subsidies in de kernen, Noord- Zuid verbinding, Bermbeheer in Haarle, Sporthal en dorpshuis, Stichting Hulpfonds, Beheer van dorpshuis Daarle*

Aan de hand van de voorbeelden werden er een aantal tips gegeven:

- Zorg voor niet meer dan 1 à 2 projecten voor een kern.
- Succes behaal je door een 'win win win' situatie: zorg dat er geen verliezers zijn.
- De ambitie van een individu kan hoog zijn, en de ambitie van een wethouder kan ook hoog zijn maar daarna kom je in de realiteit. Een idee wordt soms niet direct gedragen in de cirkel om ons heen. De reden dat de overname van het groenbeheer in Haarle een succes werd was dat het een 'win win win' situatie was. Het kost tijd om dat te creëren. Iedereen moet delen in de overwinning.
- Blijf steeds herhalen als je een initiatief hebt, de aanhouder wint, geef het als initiatiefnemer niet te snel op.

Casusbespreking:

Aan de hand van een casusbespreking in drie groepen zijn de volgende tips verkregen:

Tiplijst: wat heeft u als initiatiefnemer nodig?

- Openheid en eerlijkheid naar elkaar.
- Gelijkwaardigheid.
- Als je iets wilt overnemen, let er dan wel op dat het realistisch is. Onderzoek nadere details samen met een onafhankelijke deskundige erbij. Je hebt niet alleen draagvlak nodig, maar bij de verdere uitwerking ook goed inzicht in het financiële plaatje.
- Begin klein, bakken een project af. Voor de casus zou dat inhouden om niet direct het hele zwembad over te nemen maar een onderdeel en daar mee beginnen.
- Wees overtuigt van je eigen idee.
- Zoek de juiste kartrekkers. Zorg dat één inwoner niet in zijn eentje alles zelf naar zich toe trekt.
- Wie wordt er beter van: zorg dat jij, inwoner en gemeente er beter van worden: 'win win win'.
- Zorg ervoor dat het initiatief maatschappelijk nut heeft.

CASUS: Je wilt als zwemvereniging het beheer overnemen van het plaatselijke zwembad. Je bent er van overtuigd dat de faciliteiten van het zwembad beter benut worden als je als plaatselijke zwemvereniging het beheer overneemt.

- Tiplijst: Wat heeft u als initiatiefnemer nodig?
- Waar moet de gemeente op letten?
- Zie je voor jezelf ook een rol als adviesraad/PB/Bewonersgroep/ Maatsch. Org? Zo ja, Welke dan?

- Zorg voor hulp.
- Randvoorwaarde: als initiatiefnemer moet je goed in kunnen schatten of iets het juiste moment is om te beginnen, soms lukt iets wel op een bepaald moment wat op een ander moment niet lukt.
- Begrip hebben voor het proces: het kan niet van de één op de andere dag klaar zijn.

Waar moet de gemeente op letten:

- Gemeente moet loslaten en een houding aannemen van 'hoe gaan we dat oplossen' en niet van 'ja maar': oplossingsgerichte houding en geen probleemgerichte.
- Zorgen voor één positief aanspreekpunt/contactpersoon die blijft trekken aan collega's en die 'out of the box' kan denken.
- Duidelijkheid geven: transparantie van regels
- Waardering uitspreken: ga als contactpersoon eens langs bij de vrijwilligers, met broodjes en een kan koffie, als ze met het project bezig zijn.
- Luisterend oor.
- Op continuïteit letten: bespreken of en wanneer er een evaluatiemoment nodig is.
- Het algemeen belang bewaken.
- De wettelijke kaders toetsen.
- Een reëel go of no go moment vaststellen.
- Verantwoordelijkheden vastleggen.
- Letten op / ondersteuning bieden bij goed ondernemersplan voor wat betreft financiën, continuïteit, betaalde krachten, advies geven over juiste rechtsvorm, adviseren over samenwerkingsverbanden, etc.
- Beperk het niet tot bepaalde onderwerpen. Alles is welkom en dan kijk je samen hoe je verder kunt komen of niet.
- Benadruk ook dat Right to Challenge een recht is. Mijd een situatie waarin je het gevoel geeft dat er een financieel tekort is/ bezuinigd moet worden.
- Kom je er niet uit, geef een initiatiefnemer dan wel het gevoel dat hij/zij gehoord is.
- Ambitieniveau van alle partijen op hetzelfde niveau: dan pas succes.

Rol als adviesraad/PB/Bewonersgroep/ Maatsch. Org?

- Bemiddelaar, gladstrijker
- Met mensen in je netwerk hierover spreken, dan warm houden en vorm zien te geven, wel Plaatselijk Belang bij nodig om naar het idee naar de gemeente te brengen
- Successen delen

Hoe wakkeren we ideeën aan?

- Veel bekendheid geven over de mogelijkheden: PR. Ook Facebook, social media inzetten met uitvraag naar ludieke ideeën. Ook om jonge mensen erin te betrekken.
- Betrekken van inwoners die weer hun netwerk erbij betrekken.
- Betrek inwoners stap voor stap bij processen waar ze nooit bij betrokken waren en bouw dat vervolgens uit.
- Podium geven aan successen die er al zijn: weversstraatje, groenbeheer Haarle: Mensen die aan de wieg staan van die projecten er over aan het woord laten.
- Op kleiner niveau uitleggen bij diverse verenigingen wat het recht om uit te dagen is

Vervolg

Deze bijeenkomst zat de politiek/het bestuur er als toehoorder bij, volgende keer geldt dat ook voor de organisaties zoals die vanavond aanwezig waren, om het woord te laten aan de inwoners die aangeven dat ze de gemeente uit willen dagen. Het verslag van de bijeenkomst wordt rondgestuurd en is voornamelijk bedoeld als levend document: opmerkingen en aanvullingen zijn welkom. Mail voor vragen of opmerkingen naar j.pelleboer@hellendoorn.nl.

Bijlage 3. Notities inhoudelijk gesprek met Wmo raad

Notities

Right to Challenge

20-12-17

Aanwezig: Artur van der Woude, Jan Veerman, Lia Trentelman, Ina Nijmeijer, Joke Evers, Gerard Ingenhoest, Ben Schothans, Evelien Hondebrink, Janine Pelleboer

- Belangrijk aandachtspunt is de openheid van taken van de burger in zijn algemeenheid.
- Zo ruim mogelijk opstellen i.p.v. gemeentelijke taken.
- Er is sprake van een tegenstelling in het document. Er is sprake van òf intiatiefnemer óf een werkgroep.
- Bibliotheekwet, artikel 6
- Gaan werken met aansprekende voorbeelden, niet het groen als voorbeeld nemen.

- Wat is het verschil tussen burgerparticipatie, right to challenge of bewonersinitiatief. (Gemeente Woudenberg)

- Gemeente als opdrachtgever? Wat betekent dit.

- De mogelijkheid van een zorgcoöperatie wordt besproken. Stel dat een buurtgemeenschap de HO wil overnemen. In aanbestedingen moet de mogelijkheid opgenomen worden dat het recht tot uitdagen bestaat. Hoe zit het met een 0-urencontract bijvoorbeeld.

- Financiële consequenties kunnen verregaande gevolgen hebben.

- Om de sociale programmering in een MFA's echt te laten slagen heeft de Wmo-raad meerdere keren aangegeven dat je hier eigenlijk betaalde kracht op moet zetten. Dit geldt ook voor wijkverenigingen, ideeën genoeg, maar geen geld om activiteiten uit te voeren. Dit is niet opgenomen in de gemeentebegroting, maar hier ligt wel een grote behoefte.

- Arthur vertelt dat dit ook aan de hand is in Hellendoorn. De gemeente verwacht dat je 'iets' gaat doen/ betekent voor eenzame mensen en andere activiteiten ontplooit. Maar aan de andere kant is hier geen geld voor. Je moet zelfs huur betalen voor het gebouw aan de gemeente. Er is een mooi gebouw, maar de middelen ontbreken om mensen 'binnen' te krijgen en te houden.

- Arthur geeft aan met Helders bloei de gemeente wel uit te willen dagen. Het blijft nu een theoretisch verhaal. Dan kan je ook zien waar je tegenaan loopt. Dit heeft de steun van de Wmo-raad. Met Helders Bloei is er op 25 januari ook een gesprek met de wethouder heeft om deze problematiek te bespreken.

- The right to challenge zou moeten gaan om de verantwoordelijkheden die de gemeente heeft in plaats van taken. Deze verbreding heeft meer kans van slagen.

Afspraken:

1. Janine en Arthur maken een afspraak in januari 2018. Janine bekijkt welke collega hierbij zal aansluiten en neemt dan contact op met Arthur.
2. Janine verwerkt de op- en aanmerkingen in het document, ze stuurt het nog een keer ter inzage aan de Wmo-raad. Het komt in het college van 30 januari aan de orde.